

DALT DE L'ESCOLARI

EL TEATRE A LES ESCOLES

Fa molt poc temps que el teatre ha entrat en alguns centres escolars, com a activitat interdisciplinària. La causa és segurament el veure el teatre com una pallassada de quatre ximpls a dalt d'un escenari. Però no creiem que sigui això; el teatre és un mitjà d'expressió com pot ser-ho un altre.

El teatre a les escoles pot suposar també, una alteració en la relació professor-alumne. Es trenca l'imatge de veure el professor que ensenya i l'alumne que aprèn. En el teatre tant l'alumne com el professor aprenen, i, naturalment la relació canvia.

Tenim tres exemples ben diferents de veure el teatre a les escoles a nivell comarcal. En primer lloc tenim el programa del grup de teatre "La Farinera". Dins la Farinera existeix un subgrup anomenat La Fira, compostat per 9 persones que totes elles treballen d'animadors teatrals amb un contracte de l'Ajuntament, a 9 escoles diferents d'EGB a Mollet.

La Farinera també està fent teatre a nivell d'Instituts de BUP, concretament a Mollet, Granollers, Caldes i a Cardedeu.

A l'Institut de Mollet preparen l'obra: "Cap cap pla cap el cap del replà" de A. Ballester.

A l'Institut de Granollers preparen l'obra: "La pau retorna a Atenes" de Rudolf Sirera.

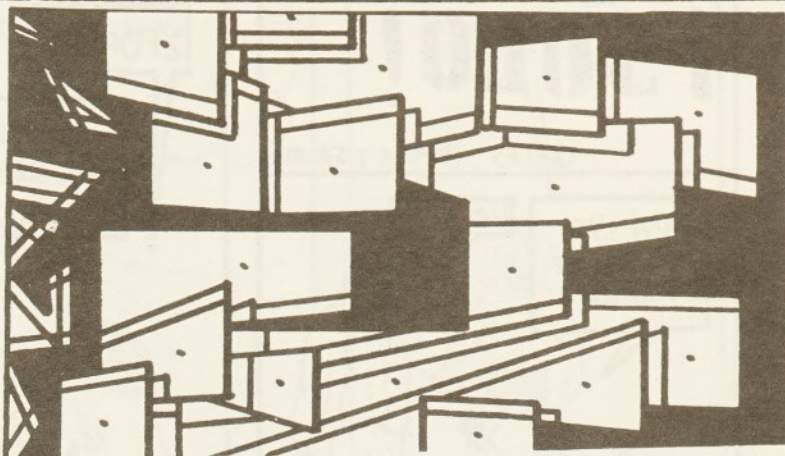
A l'Institut de Caldes preparen: Antígona de Salvador Espriu.

A l'Institut de Cardedeu: L'Encens i la carn de Feliu Formosa.

Una vegada aquestes obres estiguin preparades es farà una mostra de teatre al Cercle Cultural de la Caixa a Granollers amb la feina feta, sense crear la competitivitat entre instituts.

És aquest un cas en que gent de teatre proposa, amb recolzament institucional, a les escoles i aquestes accepten un programa d'animació teatral dins el programa escolar.

En segon lloc tenim la representació històrica d'una festa medieval que han preparat els alumnes de l'Escola de Segon Ensenyament "La Vall de Tenes". A aquesta escola la iniciativa de utilitzar el teatre com a eina de treball ha partit dins la mateixa escola de forma coordinada entre professors, que han establert una activitat interdisciplinària com el teatre com a recurs educatiu.

En ella s'hi ha treballat en totes les signatures. Per exemple a disseny fan dissenys de vestuari, decorats, etc... a música fan un recull de música medieval, a química preparen formules per brevetges, i així amb bona part de les assignatures.

I per finalitzar, en tercer lloc tenim el cas d'unes classes de COU nocturn de l'Institut Antoni Cumella de Granollers que a l'any passat feien petites obres de teatre a assignatures de Llengua i Català. Una classe de COU juntament amb dos professors van voler fer una obra "La senyora de Trevelez" però una vegada mig montada varen veure que necessitaven l'ajuda d'algú que sabés teatre.

Apart d'aquest grup, d'altres

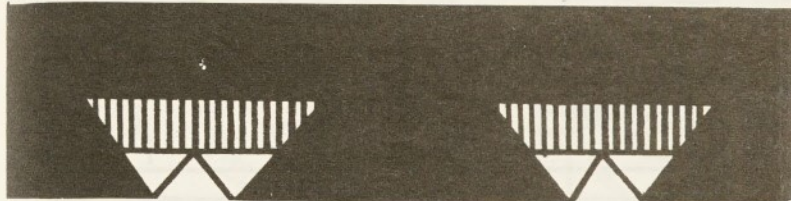
classes, cadascú pel seu compte i amb la col·laboració de professors de literatura bàsicament.

El teatre doncs ha entrat i força bé a les escoles de segon ensenyament. Esperem que duri i que augmenti.

En aquest grup hi havia gent que coneixia a en Pere Eugeni Font del Centre de Teatre de Granollers, que els va ajudar a dur-la a terme. De mica en mica s'hi va anar apuntant gent de diferents cursos de BUP, i actualment són 15.

Fa poc varen estrenar la seva segona obra anomenada "Gente Bien" amb bastanta bona acollida. Tenen intenció de seguir endavant amb el Teatre però com un hobby.

15

JOHANNES WARDAR

Johannes Wardar, és un grup teatral que encara que no massa conegut per tothom, els qui han tingut el plaer de veure'ls actuar, coneixer-los personalment, estan d'acord en que el seu tipus d'espectacle com a tal, té poc a veure amb el que nosaltres estem acostumats.

Els seus components són cinc i un altre que té una mica de paper de manager. El seu entrenament és de cinc a sis hores diàries i abans de presentar un espectacle al públic, el treballen i preparen si cal, un any o més.

Malgrat la seva llengua extrangera (dos italians i quatre alemanys) no hi ha problema a l'hora de comprendre el seu missatge. Això és possible pel seu llenguatge corporal, la seva expressió mímica, el seu moviment net i gairabé perfecte, que dona l'ensisa-

dora alternativa, de treure'n una personal interpretació de l'obra.

El seu etern "mirare" els fa arribar a una plena compenetració i per tant enllaç entre ells. No són les paraules com a tal, tan necessàries com ho és el fet de mirar-se fixa i constantment als ulls i partint d'aquí, arribem a la conclusió de que el seu ritual no només es recolza en el coneixement del seu propi cos, sino, en el coneixement del cos del seu company. Per això és fàcil sentir-los comentar: "Si faig un treball amb un company, haig de tenir en compte les seves possibilitats, els seus sentiments envers a mi, la meua i la seva coneixença per tal d'arribar a la mútua comprensió i compenetració, que ens són necessàries per a poder confiar el nostre cos, a la plena responsabilitat de l'altre.

Esther F. B.

"Johanes Wardar" al Carnaval de Mollet